

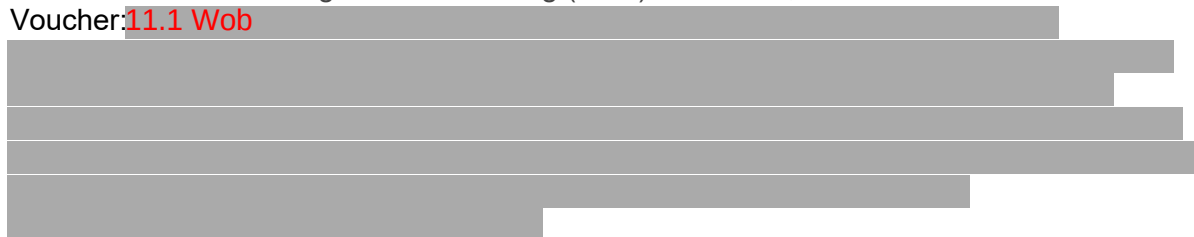
Tijdelijke beleidsregel voucherverstrekking luchtvaart

Artikel 1

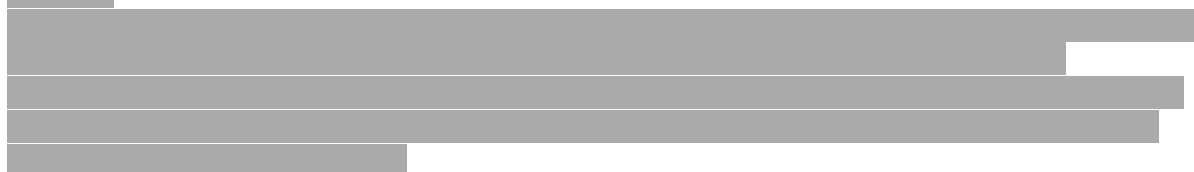
Definitie.

Verordening: Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 295/91;

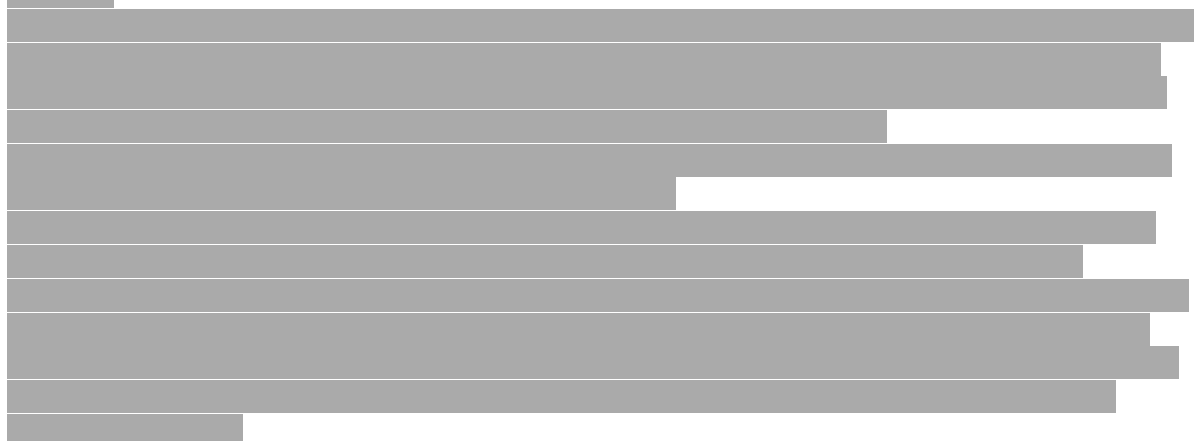
Voucher: **11.1 Wob**

A large rectangular area of text is completely redacted with a solid grey fill.

11.1 Wob

A rectangular area of text is completely redacted with a solid grey fill.

11.1 Wob

A large rectangular area of text is completely redacted with a solid grey fill.

11.1 Wob

A rectangular area of text is completely redacted with a solid grey fill.

11.1 Wob

A rectangular area of text is completely redacted with a solid grey fill.

Artikel 6

Deze beleidsregel wordt aangehaald als Tijdelijke beleidsregel voucherverstrekking luchtvaart.

DE MNSTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT
namens deze,
De Inspecteur Generaal Leefomgeving en Transport,

mr. J.A. van den Bos

Toelichting bij Tijdelijke beleidsregel voucherverstrekking luchtvaart.

De Verordening bevat onder meer een aantal rechten die luchtvaartpassagiers kunnen uitoefenen jegens de luchtvaartmaatschappij waarbij zij een vlucht hebben geboekt. Een van deze rechten is vastgelegd in artikel 8, eerste, onder a, van de Verordening. Dit artikel komt erop neer dat als een luchtvaartmaatschappij een vlucht annuleert, de passagier dan het recht heeft om te kiezen voor terugbetaling van de betaalde ticketprijs en in voorkomend geval een retourvlucht naar het eerste vertrekpunt bij eerste gelegenheid. De Verordening biedt de passagier ook de mogelijkheid om in plaats van vorige optie te opteren voor een andere vlucht onder vergelijkbare vervoersvoorwaarden naar hn eindstemng bij de eerste gelegenheid. Of een andere vlucht onder vergelijkbare vervoersvoorwaarden naar hu eindbestemmingp een later datum naar hun eindbestemming als er plaats beschikbaar is.

11.1 Wob

In artikel 2, onder f, van de Verordening wordt een definitie van ticket gegeven. Ee ticket is “een geldig document dat recht geeft op vervoer of een gelijkwaardig document in immateriële, inclusief elektronische, vorm dat door de luchtvaartmaatschappij of door een door haar erkende agent is uitgegeven of toegestaan”. 11.1 Wob

Ten gevolge van de Covid-19 besmettingen en de pogingen om deze besmetting te beperken of te temporiseren zijn wereldwijd drastische maatregelen genomen, zowel van overheidswege alsook uit particulier initiatief. Het voorgaande heeft onder meer grote gevolgen voor het mondiale passagiersvervoer per vliegtuig. Dit transport is noodzakelijkerwijs voor een zeer groot deel stil komen te liggen. Luchtvaartmaatschappijen derven daardoor inkomsten. Daar staat tegenover dat zij ook minder (variabele) kosten hebben. 11.1 Wob

Bij brief van .. april 2002 (IENWBSK-2020/60990) is de Tweede Kamer der Staten Generaal geïnformeerd dat –samengevat- luchtvaartmaatschappijen vanwege de Corona-crisis tonvoldoende liquide zijn om tickets terug te betalen. Het betreft honderdduizenden terug te betalen tickets, terwijl het aantal boekingen drastisch is gedaald. Voucher verstrekking in plaats van terugbetaling is volgens het Kabinet een redelijk alternatief is om te voorkomen dat luchtvaartmaatschappijen in nog groter financiële nood komen. Voucherverstrekking is echter niet in lijn met de Verordening. Om het standpunt van het Kabinet te kunnen uitvoeren is een tijdelijke niet handhaving nodig. Om dit te realiseren is aan de Inspecteur Generaal een zogenaamde aanwijzing gegeven. Daarbij is in de brief aangegeven dat het aangegeven dat het gedogen slechts onder de volgende voorwaarden mag geschieden. De vouchers mogen maximaal twaalf maanden geldig zijn, passagiers na verloop van de vouchers het ongebruikte deel ervan krijgen uitbetaald en het initiatief om tot uitbetaling over te gaan bij de luchtvaartmaatschappij ligt. Luchtvaartmaatschappijen dienen hierover helder te communiceren met hun klanten.

In de aan de Inspecteur Generaal gegeven aanwijzing d.d. 25 maart 2020 (kenmerk: IENW/BSK-2020/56787), die als bijlage integraal deel uitmaakt van de Tijdelijke beleidsregel voucherverstrekking luchtvaart, is aangegeven dat de Europese Commissie in haar Interpretative Guidelines on EU passenger rights regulations in the context of the developing situation with Covid-19 dd. 18 maart 2020 heeft aangegeven op de hoogte te zijn van de praktijk dat luchtvaartmaatschappijen in verschillende EU lidstaten ertoe zijn overgegaan vouchers uit te geven. Daarbij heeft de Commissie benadrukt dat passagiers het recht op terugbetaling behouden, zonder het gebruik van vouchers af te wijzen.

In de aanwijzing is in gelijke bewoordingen als in voornoemde brief aan de Tweede Kamer aangegeven wat de voorwaarden van het gedogen zijn. Voor de volledigheid en duidelijkheid hierbij een deel van de aanwijzing waarin het volgende staat. (a van verordening (EG) Nr. 261/2004 als een luchtvaartmaatschappij stelselmatig voornoemd artikel overtreedt door uitgifte van vouchers in plaats van terugbetaling van tickets binnen In het licht van de uitbraak van het coronavirus en de gevolgen daarvan voor de luchtvaart vormen vouchers in mijn ogen een acceptabel alternatief voor terugbetaling. Daarom geef ik u hierbij de aanwijzing) om niet te handhaven op de verplichting tot terugbetaling onder artikel 8, eerste lid, onderdeel zeven dagen. De voorwaarden om af te zien van handhaving zijn dat a) de vouchers maximaal twaalf maanden geldig zijn, b) passagiers na verloop van de vouchers het ongebruikte deel ervan krijgen uitbetaald en c) het initiatief om tot uitbetaling over te gaan bij de luchtvaartmaatschappij ligt. Luchtvaartmaatschappijen behoren hun passagiers hierover goed te informeren”.

In Nederland geldt bij overtreding van gebodsartikel (zoals voornoemd artikel 8, eerste lid, onder a, van de Verordening) de beginselplicht tot handhaving. Deze beginselplicht is echter niet een absolute. In de nota Grenzen aan gedogen (TK 25 085, nr 2,1996-1997) is aangegeven in welke gevallen en in welke mate en onder welke voorwaarden gedogen aanvaardbaar kan zijn.

De nota stelt dat gedogen slechts aanvaardbaar is in uitzonderingsgevallen, beperkt in tijd en omvang. Daarnaast moet gedogen expliciet en na zorgvuldige kenbare belangenafweging plaatsvinden en moet dit aan controle zijn onderworpen.

Zo is in deze nota bepaald dat gedogen toelaatbaar wordt geacht in het geval handhaving zou leiden tot aperte onbillikheden of als het achterliggende belang beter is gediend met gedogen

11.1 Wob

[Redacted text block]

11.1 Wob

[Redacted text block]

Uit voornoemde brief aan de Tweede Kamer en de aanwijzing blijkt al dat er redenen zijn om te gedogen. Ter nuancering daarvan is het volgende van belang.

11.1 Wob

[Redacted text block]

11.1 Wob

[Redacted text block]